

LIST PASTERSKI BISKUPA OPOLSKIEGO Z OKAZJI ROKU JUBILEUSZOWEGO, W TYGODNIU MODLITW O JEDNOŚĆ CHRZEŚCIJAN

W trosce o naszą wiarę i jedność

Drodzy Diecezjanie!

Tydzień temu zakończyliśmy okres Bożego Narodzenia i aktualnie w roku liturgicznym Kościoła przeżywamy dni zwykłe. Pamiętamy jednak, że jest to Rok Jubileuszowy i w każdym czasie jest nam dana możliwość szczególnego zaczerpnięcia z bogactwa Bożej łaski. Są wskazane miejsca, do których możemy pielgrzymować, ale najważniejsze jest podjęcie trudu pielgrzymowania w głąb serca, celem odnowy naszej więzi z Bogiem i relacji między nami. Służy temu nasze nawrócenie, pokuta, pojednanie z Bogiem i bliźnimi, częsty udział w Eucharystii, adoracja Najświętszego Sakramentu, nasza modlitwa indywidualna i wspólnotowa, zyskanie odpustu i pełnienie uczynków miłosierdzia.

W liturgii słowa wybrzmiała przed chwilą mowa proroka Izajasza zapowiadająca Nowe Przymierze Boga z ludźmi, w bardzo szczególnej formie. Chodzi o zaślubiny Jezusa z Kościołem, co ilustruje wesele w Kanie Galilejskiej, a pieczęcią tego jest przelana na Krzyżu Krew Niepokalanego Baranka. Chrystus złączył wówczas Kościół ze sobą nierozzerwalnym węzłem i stale go umacnia w sercach tych, którzy przyjęli chrzest i przystępują z wiarą do stołu Bożego słowa i Ołtarza Pańskiego. W Eucharystii dokonuje On przemiany naszych serc, naszego uświęcenia i przebóstwienia, jeśli tylko nie brakuje w nas żywej wiary.

1. Nasza wiara w Jezusa Chrystusa

Zakończony tydzień temu Okres Bożego Narodzenia przypomniał nam, że wiara jest zasadniczą odpowiedzią człowieka na Boże objawienie. Pasterze dali wiarę słowom Anioła i znalazłszy Dziecię „owinięte w pieluszki i leżące w żłobie”, uznali w Jezusie swego Pana i Zbawiciela. Tak samo Mędrcy ze Wschodu, którzy poszli za gwiazdą, uwierzyli w Jezusa i oddali Mu pokłon. Podobnie jest na weselu w Kanie Galilejskiej. Gdy Jezus dokonał cudownej przemiany wody w wino i objawił swoją chwałę, „uwierzyli w Niego Jego uczniowie” (J 2,11). Dalszy rozwój wiary w Jezusa dokonywał się wskutek zwiastowanego przez Niego Królestwa Bożego, wzywania do nawrócenia i czynienia wielu znaków. O jego przebiegu pisze św. Jan na początku swej Ewange-

lii: „Na świecie było Słowo, świat stał się przez Nie, lecz świat Go nie poznał. Przyszło do swojej własności, a swoi Go nie przyjęli. Wszystkim tym jednak, którzy je przyjęli, dało moc, aby się stali dziećmi Bożymi, tym którzy wierzą w imię Jego – którzy [...] z Boga się narodzili” (J 1,10-13). W swoim pierwszym Liście dopowiada Apostoł: „Wszystko, co z Boga zrodzone, zwycięża świat; tym właśnie zwycięstwem, które zwyciężyło świat, jest nasza wiara” (1 J 5,4).

Jako wyznawcy Chrystusa, dzięki wierze i przez chrzest święty, mamy w sobie moc nowego życia, należymy do wielkiej rodziny dzieci Bożych, do Chrystusowego Kościoła, czyli do „zgromadzenia tych, którzy z wiarą spoglądają na Jezusa, Sprawcę zbawienia i Początek jedności oraz pokoju” (*Lumen gentium* 9). Charakteryzuje nas wiara w Trójjedynego Boga, który przez Chrystusa właśnie w ten sposób się nam objawił, jako Jeden Bóg w trzech Osobach: Ojciec, Syn i Duch Święty. Wyrazimy tę wiarę już za chwilę, wypowiadając słowa tzw. *Credo* czy *Symbolu Nicejsko-Konstantynopolitańskiego*.

Zasadnicza konstrukcja i zakres treści tego jakby streszczenia – słyszymy nie-raz: depozyt chrześcijańskiej wiary – jest dziełem pierwszego w historii Kościoła powszechnego zgromadzenia (318) biskupów w Nicei, niedaleko Konstantynopola (dzisiejszy Stambuł w Turcji), w 325 roku. W tym roku przypada więc 1700. rocznica wielkiego dzieła Soboru Nicejskiego. Jest to okoliczność, która powinna nas zmotywować do zgłębienia podstawowych prawd naszej wiary, o co upomina się Kościół przez wyeksponowanie, zwłaszcza w kościołach jubileuszowych, *Katechizmu Kościoła Katolickiego* i dokumentów Soboru Watykańskiego II. Dlatego wszystkich duszpasterzy proszę o uwzględnienie w katechezie dla dorosłych prezentacji poszczególnych artykułów naszego *Credo* i wygłoszenie kazań katechizmowych na temat sześciu prawd wiary. Wszystkich wiernych, zwłaszcza młodych małżonków i rodziców z dziećmi, zachęcam do korzystania ze specjalnie przygotowanego materiału dla Was na Rok Jubileuszowy. Jest dostępny na stronie naszej diecezji, w zakładce, która odnosi do Jubileuszu 2025, z dopiskiem: *Dla rodzin*.

Inna ważna rocznica dotyczy wszystkich chrześcijan w Polsce. Mam na myśli 25. rocznicę deklaracji uznającej ważność chrztu udzielonego przez duchownych w następujących Kościołach: Katolickim, Ewangelicko-Augsburskim, Ewangelicko-Methodystycznym, Ewangelicko-Reformowanym, Polskokatolickim, Starokatolickim Mariawitów, Polskim Autokefalicznym Kościele Prawosławnym. W deklaracji przypomniano, że „ochrzczeni żyjący w jednym miejscu i czasie wspólnie ponoszą odpowiedzialność za świadectwo składane Chrystusowi i Ewangelii (...)” i że „chrzest

w Chrystusie jest wezwaniem dla Kościołów, aby przewyciężyły swoje podziały i w widzialny sposób zmanifestowały swoją wspólnotę”.

Te stale aktualne zadania kładę nam wszystkim mocno do serca. Wspomniana rocznica, która przypada w tym tygodniu, 23 stycznia, niech nas w Roku Jubileuszowym zmobilizuje do nieustannego wyrażania wdzięczności Bogu za dar chrztu, wiary i Boże życie w nas. Niech nas zmotywuje do przypomnienia sobie i podjęcia z nową gorliwością przyrzeczeń chrzcielnych, które w naszym imieniu złożyli rodzice i chrzestni. Niech Jubileusz 2025 obudzi naszą odpowiedzialność za przekaz wiary i Bożego życia młodemu pokoleniu.

2. Wspólna wiara i nasza jedność

Choć jako chrześcijanie wierzymy wszyscy w tego samego Boga i czynimy taki sam znak krzyża, żegnając się w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego, choć mamy solidną podstawę wspólnej wiary w formie symbolu Nicejsko-Konstantynopolskiego i wszyscy wołamy do Boga *Ojciec nasz*, jesteśmy, niestety, ciągle podzieleni tak na poziomie wiary, jak i życia. Tymczasem wołają Pana jest, „aby wszyscy stanowili jedno” (J 17,21) i wzajemnie się miłowali (por. J 15,12-17). Dlatego św. Paweł upominał chrześcijan, aby żyli w zgodzie i nie było wśród nich rozłamów, by byli jednego ducha i jednej myśli (por. 1 Kor 1,10; Ef 4,3). Natomiast w sytuacji podzielonego Kościoła podejmujemy różne wysiłki ku pojednaniu: dialog dotyczący doktryny wiary, współpracę w zakresie spieszenia człowiekowi z pomocą i modlitwę o jedność i braterstwo.

Od ponad 100 lat, w dniach 18–25 stycznia obchodzimy w Kościele Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan. Jest to wspólna inicjatywa, której celem jest zbliżenie i pobudzenie chrześcijan do stałej modlitwy, także indywidualnej, w intencji pojednania, pokoju i jedności.

Tym razem została przygotowana przez wspólnotę monastyczną w Bose w północnych Włoszech. We wspólnych nabożeństwach będzie nam towarzyszyć pytanie Jezusa: *Czy wierzysz w to?* (J 11,26). Wybrzmiewa ono w scenie wskrzeszenia Łazarza, a jest skierowane do Marty: „Jezus powiedział do niej: Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem. Kto wierzy we Mnie, choćby i umarł, będzie żył. I każdy, kto żyje i wierzy we Mnie, nie umrze na wieki. Czy wierzysz w to? Odpowiedziała Mu: Tak, Panie! Wierzę, że jesteś Mesjaszem, Synem Boga, który przyszedł na świat” (J 11,25-27).

Podobnie dziś każdego ze swoich wyznawców Jezus pyta: Czy wierzysz w to, że jestem Panem życia i śmierci? Czy wierzysz w to? Nasza pozytywna odpowiedź da sercu pokój i radość, pomoże obudzić i spotęgować nadzieję, pozwoli uchwycić głęboki sens każdej modlitwy, w tym modlitwy o jedność i pokój. Potrzeba

jednak stanięcia przed Panem w prawdzie, uznania swej grzeszności i pojednania z Nim. Tylko wówczas, w ścisłym zjednoczeniu z Chrystusem, będziemy mogli cierpliwie trwać w nadziei i na modlitwie.

Dlatego, Drodzy Diecezjalnie, na początku Roku Jubileuszowego kieruję do Was wezwanie, byście na nowo z żywą wiarą w sercu powierzyli Panu Bogu swoje życie. Proszę, byście całymi rodzinami podjęli trud pielgrzymowania do kościołów jubileuszowych i byście byli jak najwięcej razem w miłości wzajemnej i zjednoczeni ze sobą na modlitwie. Z dziecięcą ufnością i cierpliwie wołajmy do Boga o wiarę w sercach dzieci i młodzieży, o miłość i skuteczny przekaz wiary w rodzinach, o powołania do służby Bożej i sakramentalnego małżeństwa. Cierpliwie też prosimy o pokój na świecie i jedność podzielonego Kościoła.

Niech rozpoczęty wczoraj Tydzień Modlitw o Jedność Chrześcijan będzie czasem upraszania łaski Bożego miłosierdzia za grzechy przeciwko jedności, wołania o pojednanie i zgodę. Niech będzie także okazją do przewycięzania wszelkich uprzedzeń, budowania bratersko-siostrzanych relacji w naszych wspólnotach, z chrześcijanami innych wyznań i wszystkimi ludźmi dobrej woli. Módlmy się o to w świątyniach, razem w rodzinie i w naszych modlitwach indywidualnych. I módlmy się o to stale, z wielką cierpliwością.

Wszystkich Was zapraszam do udziału w nabożeństwach i wydarzeniach przewidzianych w ramach diecezjalnych obchodów Tygodnia Modlitw o Jedność Chrześcijan. Zachęcam też do skorzystania z ofert związanych z opolskim obchodem Dnia Judaizmu i Dnia Islamu. Szczegółowy plan wszystkiego znajduje się na stronie internetowej naszej diecezji.

Na każdy dzień Nowego Roku i na podejmowanie w rodzinach i parafiach wysiłku ku odnowie ducha, na rzecz jedności i braterstwa między nami, udzielam Wam pasterskiego błogosławieństwa.

Wasz Biskup
+ Andzej Czaja
† *Andrzej Czaja*

Opole, w Święto Chrztu Pańskiego 2025 r.

Niniejszy List pasterski należy odczytać w niedzielę 19 stycznia br.